

Bayer Zsolt: Nemzet, ünnep

2010 november 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hol is kezdjük? Mindegy. Éppen az a legtragikusabb, hogy teljesen mindegy, hol kezdjük. Ugyanis ebben az ügyben is lövészárkok vannak, s egymásnak feszülés. S azok odaát Alföldöt is megvédték volna, csak azért, mert úgy gondolják, ez a dolguk. Miképpen védik, körömszakadtáig Gyurcsányt, Verest, s védik a Mal Zrt. tulajdonosait is.

A vörösiszap-katasztrófát is Orbán nyakába varrnák, csak azért, mert a Mal Zrt. tulajdonosai brancsbeliek. Alföldi is az.

Ezért védték volna meg. És ebből a szempontból teljesen mellékes, hogy tegnap Alföldi meghátrált. Meg tudtam volna írni elre az összes cikküket. Amelyekben elmagyarázzák, hogy ez az európai hozzáállás, s hogy mi vagyunk a maradiak, a fóbiasok, mi, mi, mi... Sohasem ?k. Mindig, mindenre van magyarázat. Ahogyan Hobó éneklő utolsó, zseniális lemezén: „Sok volt az átok / és kevés a gyónás...”

Ezért mindegy, hogy hol kezdjük. De azért elkezdjük.

Mondjuk ott, hogy nem, nem ez az európai hozzáállás. Mert bár messziről, Alföldi Róbert felől nézve talán úgy tűnik, hogy önmagunk lekönpése nagyon európai magatartás, de nem az. S mert a globalizációnak hamarosan vége lesz, tessék olvasgatni Az ember tragédiáját, már valahol a londoni és a Falanszter színhatárvidékén élünk, hát el?ttünk az antitézis: a nemzetállamok reneszánsza. És nagyon nem lesz mindegy, ez a reneszánsz melyik nemzetet milyen állapotban fogja találni.

Bennünket olyan állapotban fog találni, hogy legnagyobb nemzeti tragédiánkat a nemzeti színházunkban ünnepelte volna tragédiánk legnagyobb haszonélvez?je. Csak hogy világos legyen: ha a második bécsi döntés évfordulóját a bukaresti nemzeti színházban óhajtanánk megünnepelni, elzavarnának bennünket az anyánk keservébe. És tökéletesen igazuk lenne.

Amúgy elmondható, hogy a románoknak önmaguk szempontjából általában tökéletesen igazuk van. Legnagyobb nemzeti ünnepük december 1., a gyulafehérvári határozat. A mai román állam születésnapja. Ott, a gyulafehérvári proklamációban teljes nemzeti önrendelkezést, egyenjogúságot, autonómiát ígértek Erdély nemzetének. Egyetlen betűt sem tartottak be ebből, soha. Önmaguk szempontjából igazuk volt? Hát persze... S most a Nemzeti Színházban óhajtották mindezt. Porig aláztak volna minket megint – s igazuk van.

S mindeközben az RMDSZ házi újságja a nyáradszeredai Csaba királyfi-szobor avatása kapcsán, amelyen megjelent Kövér László házelnök is, ezt bírja leírni: „Ha lúd, legyen Kövér.”

És gyűlölik a szobrot, gyűlölik Kövért.

Nem is tehetnek mást, ugyanis egész nyomorúságos és felesleges létezésük ellenpontja a magyar házelnök.

Az RMDSZ már elárult mindent, amit egyáltalán el lehet árulni. Legnagyobb gazemberük, Verestóy Attila már Medgyessyvel együtt pezsgőzött a Kempinszkyben december 1. „tiszteletére”. Hogy örültek volna, hogy immáron a Nemzeti Színházba kerül a „reálpolitika” – már csak Csaba királyfi és Kövér Lászlót kellene valahogy ad acta tenni...

S milyen megkapó kép lett volna, hogy amikor a Nemzetiben elpukkan az első pezsgő, a bukaresti parlamentben benyújtják azt a törvényjavaslatot, amely a regionalizmus jegyében új közigazgatási határokat szab Romániában, szétszedve a ma még egységes Székelyföldet. S mi idehaza hosszú vitákat fogunk folytatni arról, hogy mennyire fontos a gesztuspolitizálás, s mennyire nem szabad megsértenünk szomszédaink érzékenységét.

Nos, mindezekre tekintettel, nagyon kérek mindenkit, nehogy leragadjon Alföldi Róbert személyénél ezen undorító ügy kapcsán. Alföldi Róbert az, ami. ? korunk h?se, minden szempontból. ? egy halódó civilizáció utolsó hordaléka.

A lényeg pedig megint láthatatlan marad. Láthatatlan, sunyi, hazug és elmondhatatlanul pusztító.

A lényeg, hogy rettenetes állapotban fog találni bennünket a nemzeti reneszánsz. És ez mindannyiunk b?ne. És nagyon félek: meg is érdemeljük a sorsunkat...

Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu

Ajánló